

Crăiasa Zăpezii

În țara de piatră de la miazănoapte,

într-o rece și întunecată, unde
peșteră

 nu ajungea niciodată, trăia odată
soarele

un spiriduș. Într-o zi, el făuri în joacă

o fermecată. În ea, fiecă lucră bun
oglină

părea rău, iar toate cele rele – nespus

de bune și frumoase. Într-o zi, Crăiasa

Zăpezii, o rea, cu de , vru
zână inimă gheață

să pună pe fermecată. se
mâna oglinda Oglinda

sparse în mii de cioburi. Acestea

căzură peste

case

și oameni.

Într-un oraș din acea țară trăiau pe

atunci **2** copii cu

doi

ochii

asemenea

stelelor

Ei se iubeau ca frații. Pe

băiat îl chema

Kay

Gerda

Într-un

ghiveci

mare și vechi, copiii

creșteau

trandafiri

frumoși cu

frunze

mari.

Le plăcea să citească împreună dintr-o

carte

ilustrată. Din ea învățau despre

